

<http://physicsweb.org/article/news/10/8/9>

2006/08/11

اثر_ گرمای ساعت‌ها ی اتمی

بیشتر_ مردم وقتی می‌خواهند بدانند ساعت چند است نگران_ دما نیستند، مگر ساعت شان یخ زده باشد یا ذوب شده باشد. اما در جهان_ فرادقیق_ زمان‌سنجی ی اتمی (که بر فناوری‌ها بی‌مثل_ سیستم_ مکان‌سنجی ی جهانی حاکم است) نقش_ دما کلیدی است.

دو گروه فیزیک‌پیشه از ایالات_ متحده و استرالیا جایی ی ظریف_ بس آمده‌ای گذار_ اتمی در یک اتم_ سزیم در اثر_ تابش_ جسم‌سیاه را حساب کرده‌اند. این بس آمده‌ها برای تعریف_ ثانیه به کار می‌رود. این جایی قبلاً هم محاسبه شده بود، اما مقدار_ آن از نظر_ گروه‌ها ی مختلف تا حدود_ ۱۰٪ با هم فرق داشت، که این در خروجی ی ساعت‌ها ی اتمی خطای قابل‌مالحظه‌ای ایجاد می‌کند.

ثانیه طبق_ تعریف ۷۷۰ ۶۳۱ ۱۹۲ دوره ی تابش_ منتظر با یک گذار بین_ دو تراز انسانی ی فوق‌ریز در اتم_ سزیم_ ۱۳۳ است. نسل_ فعلی ی ساعت‌ها ی سزیم تا حد_ 1×10^{15} دقت دارد، یعنی خطای کمتر از یک ثانیه طی_ ۳۰ میلیون سال. اما اگر جایی ی ظریف_ ترازاها ی سزیم به خاطر_ تابش_ گرمایی یا جسم‌سیاه را هم به دقت در نظر بگیریم، این دقت را می‌شود دست‌کم یک مرتبه ی بزرگی بهتر کرد. با سرد کردن_ ساعت تا صفر_ مطلق، می‌شود این جایی را کاملاً حذف کرد. اما این کار برای بسیاری از کاربردها غیر عملی است.

آندری دیویانک^۱ [۱] از دانشگاه_ نیوادا [۲]، و همکاران_ ش، و مستقل از آن‌ها الیزابت آنگستمن [۳]، ولادیمیر دُزویا [۴]، و ویکتور فلامباؤم [۵] از دانشگاه_ نیو ساوت ولز [۶]، دریافته‌اند ناسازگاری ی تخمين‌ها ی قبلی با هم به خاطر_ این است که جایی ی جسم‌سیاه_ ناشی از حالات‌ها ی پی‌وسته ی میانی در اتم_ سزیم در نظر

گرفته نشده بود.

گروه - درویانک با ترکیب - روش‌ها ی محاسبه ی ساختار - اتمی بر اساس - اصول - اولیه، و داده‌ها ی تجربی ی بسیار دقیق، برای ضریب - تابش جسم‌سیاه به نایقینی ی $10^{-17} \times 6$ رسید [7]. با این مقدار، دقت ساعت‌ها ی اتمی در دما ی اتاق یک مرتبه ی بزرگی بهتر می‌شود و به دقت ساعت‌ها ی می‌رسد که در K^0 کار می‌کنند. گروه - فلامباؤم هم با استفاده از فقط محاسبات - بر اساس اصول اولیه، و با اعمال - قانون تابش - پلانک [8] و نظریه ی اختلال جایه‌جایی ی انرژی ی اجزا ی ساختار - فوق‌ریز - سزیم را حساب کرد و به نتایج مشابه ی رسید [9]. این نتایج راه را برای دقیق ترکردن ساعت‌ها ی اتمی، و نیز مطالعات دقیق تر در زمینه ی تغییرات - ثابت‌ها ی بنیادی ی طبیعت با زمان هم‌وار می‌کند.

- [1] Andrei Derevianko
- [2] University of Nevada
- [3] Elizabeth Angstmann
- [4] Vladimir Dzuba
- [5] Victor Flambaum
- [6] University of New South Wales
- [7] Physical Review Letters **97** 040801
- [8] Planck
- [9] Physical Review Letters **97** 040802